

Udlandet, hvor man mange Steder bruger dem, men ogsaa i England selv, og der er ikke blot tegnet enkelte meget betydelige Forsikringer i dem, men de have ogsaa vundet en meget stor Udbredelse i den Retning, at der er tegnet mange mindre Forsikringssummer for enkelte Arbejdere i de engelske private Selskaber. Ikke desto mindre har den engelske Regjering dog fundet det nødvendigt, i Righed med hvad her er foreslaaet, at oprette en under Statens Garanti stillet Forsikringsanstalt, hvortil Afgangen er bleven saa aaben og let som muligt, idet det er paalagt visse Myndigheder, visse Bestillingsmænd og visse communale Autoriteter engang ugentligt, undertiden endogsaa halvugentligt, Onsdag og Lørdag, at modtage saadanne Tegninger paa Forsikringer for Arbejderne, overalt hvor de kunne findes. Dette viser dog upaatvivleligt, at man ved Siden af den private Virksomhed i denne Retning har fundet det nødvendigt, at Staten tilskyndede endnu mere, idet den aabnede en Concurrence med den private Virksomhed. Denne Concurrence har i dobbelt Henseende vist sig nyttig, idet den tillige har tjent til at tvinge de private Selskaber til at indbrømme bedre Vilkaar, end der fra Begyndelse af har været Tilfældet, og altsaa til mindre at gaae ud paa at sørge for deres egen Interesse end paa at sikre den lavere Stillede den høist mulige Omhu for hans Interesser. Naar man vil søge at komme efter Omfanget af de Summer, der ere forsikrede, siden Livsforsikringen gennem Postanstalterne blev indrettet i England, vil man finde, at disse Summer ere meget betydelige. Vel ere de ikke saa store, som man fra Begyndelsen af havde ventet, eller som man i Henhold til Arbejderclassens Omfang i England var berettiget til at antage, at de vilde blive; men man maa dog derved tillige lægge Mærke til, at flere af de allermest udbredte private Selskaber i England have forandret deres Vilkaar og i Særdeleshed deres hele Administrationsmaade for at komme Arbejderne, den Deel af Befolkningen, som de hidtil holdt borte fra sig, imøde, og det kan altsaa siges, at de engelske Postanstalter ikke blot have virket directe til Livsforsikring, men ogsaa indirecte, og at der derved er opnaaet et stort Gode. Hos os bestaaer

der nu ikke private Selskaber, der tegne Livsforsikringer. Jeg har vel hørt idag her i Salen, at det skulde være Tilfældet, men det maa være meget smaa Selskaber, siden deres Virksomhed ikke har vundet nogen Udbredelse. Jeg veed ogsaa meget vel, at det af et Par Assuranceselskaber her i Landet har været paatænkt ogsaa at aabne Afgang til Livsforsikring, men det er ikke hidtil skeet. Jeg troer ogsaa, at det deels vilde være meget vanskeligt for en privat Anstalt at vinde noget stort Omfang i kort Tid, deels vilde være vanskeligt for den fra Begyndelsen af at forsikre paa saa gode Vilkaar, som Staten vil kunne gjøre, idet denne vel ikke skal udsætte sig for noget stort Tab, men dog heller ikke skal gaae ud paa, hvad ethvert privat Selskab til Slutningen maa gaae ud paa, nemlig at skaffe sig nogen Fordeel. Jeg troer altsaa, at en saadan offentlig Anstalts Oprettelse her i Landet baade er tidssvarende og heller ikke vil undlade at øve den samme velgjørende Virkning her, som lignende Anstalter have haft i andre Lande. — Naar det er blevet sagt, at man burde oppebie det Tidspunkt, da tillige en Tarif kunde forelægges og blive vedtagen sammen med Lovforslaget, saa tør jeg ikke tilbageholde den Ansknelse, at jeg troer, det vilde være høist urigtigt at forelægge en Tarif som en integrerende Deel af Lovforslaget til Rigsdagens Billigelse. Det er i mine Tanker aldeles umuligt, at der kan være et tilstrækkeligt Antal af Rigsdagens Medlemmer, der kan sætte sig ind i de Betragtninger, hvorefter der herved er Tale, og det vilde altsaa være et Spilfægteri at forlange Rigsdagens Billigelse af en saadan Tarif, det er Noget, som jeg ikke undseer mig for at sige. At beregne, hvilken Probabilitet der er for Dødens Indtræden i de forskjellige Levealder, og hvorledes den finder sit Udtryk i forskjellige Retninger, troer jeg ikke er af de Ting, som Rigsdagen kan gjøre med fuldkommen Indsigt. Derimod skal jeg indbrømme, at det, saaledes som ogsaa skeet er, i Lovforslaget bør udtales, til hvilken Rente de Capitaler, som indsættes, skulle beregnes, for at Tarifens Proportioner saa derefter kunne stilles i Forhold til den saaledes af Rigsdagen vedtagne Forrentning. Jeg skal, som sagt, iøvrigt ikke for Dieblisset gaae nærmere ind paa Sagens Enkeltheder.